

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. Quibus modis committitur simonia in collatione beneficiorum,
electione ad Prælaturas, & alia beneficia Ecclesiastica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. I.

Utrum simonia, qua committitur in venditione beneficiorum Ecclesiasticorum sit contra jus divinum, an verò solum contra jus positivum seu Ecclesiasticum?

DUO in beneficijs distingui debent, jus exercendi spiritualia ministeria, quod propriè officium vocatur; & jus percipiendi fructus, seu emolumenta temporalia, quod communiter præbenda dicitur, ita ut beneficij nomine sæpius utrumque hoc jus contineatur. Jus exercendi spiritualia ministeria emere vel vendere pro pretio temporali, juris divini simoniam esse, nemo dubitat; jus tamen percipiendi redditus, seu emolumenta temporalia beneficij, officio annexum, dicto modo emere aut vendere, putant aliqui, juris tantùm Ecclesiastici positivi simoniam esse. Probabilius tamen videntur sentire cum S. Thoma communiter Theologi, emere vel vendere hoc jus etiam percipiendi temporales redditus beneficij, quatenus annexum est, juri spirituali, ministeria spiritualia exercendi, Simoniam juris divini esse, ita ut nec in tali emptione, aut venditione dispensare possit Summus Pontifex, nec ipse talem venditionem facere possit, prout non tantum plura SS. Canonicum jura probant, sed ratio etiam communiter recepta, quòd jus scilicet percipiendi taliter redditus, sit quidem secundum se temporale quid & pretio æstimabile, quia tamen fundatur in officio spirituali, & huic ita annexum est, ut nulli alij nisi Clerico ad spirituale ministerium destinato competere possit, tanquam debi-

tum sustentationis stipendium, contra- quenter qui vendit illud jus temporale vendit etiam hoc jus spirituale, sine quo alterum non obtinetur, & quòd contra- quenter priori annexum est, ita ut in casu illa Juris regula locum habeat. *Can. si quis 7. caus. 1. q. 3. de simonia. Quisquis horum alterum vendit, sine quo alterum non provenit, utrumvis in venditum derelinquit.* Quod tamen ita intelligi debet, nisi jura horum per legitimam actionem fuerit facta separatio; si enim Summus Pontifex, qui solus, tanquam legitimus beneficiorum Ecclesiasticorum administrator separate hæc jura à se invenire potest, redditus sive jura ad hoc redditus, non jam ut fructus debitos pro sustentatione officij Ecclesiastici occupat, sed propter aliam civilem & politicam causam, alicui concedat, quòd licet potest absque simoniarum periculo, certum jura hæc separasse, & consequenter eorum, quòd temporale est, vendi potest in tali casu, vel emi, abique eo, ut dicitur, quòd spirituale est, vendi non censetur.

§. II.

Quibus modis committitur simonia in collatione beneficiorum dicitur de Prelaturis, & alia beneficia Ecclesiastica.

Primò certum est, quòd committitur simonia, si pro beneficij ecclesiastici collatione, inductione, sive institutione in possessionem collati beneficii pro institutione in beneficio, expensæ aut detur pecunia, vel aliud quid temporale, cum actus hi sint actus ministerij spiritualis ecclesiastici, & dando pecuniam

nam non redimatur vana iuris spiritualis jam quasi, sed querendi primum, prout habetur etiam ex c. *Audivimus* 41. & ex c. *Ne Dei* 43. h. 1.

Secundò patet ex c. *Ex diligenti* 17. h. 1. homagium præstare pro beneficio obtinendo, Simoniacum esse, cum res temporalis, obsequia scilicet, pro spirituali detur. Neque huic obest, quòd omnes Clerici, quando recipiunt à Prælati beneficià, fidelitatis iuramentum eis præstare debeant, quia per tale iuramentum non obligatur Clericus ad servitia temporalia præstanda Prælati, sicuti obligatur per homagium, quo fit vassallus & subditus illius, cui homagium præstat.

Tertiò committitur Simonia, si pro temporali obsequio promittitur beneficium Ecclesiasticum. c. *Cum essent* 12. h. 1. quamvis enim spe obtinendi ab aliquo beneficij, aut præsentationis servire possit alicui aliquis, modò nulla pactio interveniat, ob promissum tamen beneficium obtinendum servire alicui, Simoniacum est, cum sine pacto vendendi taliter & emendi pro obsequio temporali beneficium spirituale, hoc non fiat.

Quartò committitur Simonia in electionibus ad Prælaturas, non tantùm, si pecunia detur pro electione certæ ac singularis personæ, quamvis illa dignissima esset, sed etiam, quando ex pacto dant sibi invicem mutua suffragia, quando pecunia alicui datur, ne consentiat in electionem alicujus (non quidem, quando præcisè datur, ne eligatur indignus, quia ut sic nihil temporale datur pro spirituali, sed procuratur tantùm bonum

Ecclesiæ) quando pecunia datur pro obtinenda confirmatione, præsentatione, &c.

§. III.

Quomodo Simonia committitur in receptione Canonicorum?

Bona sua offerre Ecclesiæ, cum pacto, ut recipiatur in Canonicum, & bonis his, ut Canonicus frui possit, dum vivit pro præbenda, Simoniacum est. c. *Tua nos* 34. h. 1. Si verò purè, & sine pacto, bona sua Ecclesiæ quis offerat, & roget tantùm humiliter, ut in Canonicum se recipiant, & sibi hæc bona, dum vivit, pro præbenda relinquat, receptio talis in Canonicum Simoniaca non est, (nisi intentio prava offerentis Simoniam faciat) cum in priore casu, ex pacto in Canonicum talis, pro re temporali oblata, recipiatur, non autem in posteriore casu: & quamvis de jure etiam alia prohibeantur in admissione ad Canonicatus, ea tamen multùm urgere, esset damnare receptam in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis nostræ Germaniæ consuetudinem, quæ viget scientibus & tacentibus Episcopis.

§. IV.

An electio, presentatio, confirmatio, collatio, vel quævis alia provisio beneficij Simoniaca, sit ipso jure irrita?

Electio, presentatio, collatio, confirmatio, seu quævis alia beneficij provisio, per Simoniam facta, non quidem

Zz zz 2